

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: L.Š., narozená ..., bytem ...,
zastoupené: Mgr. František Bureš, advokát, se sídlem náměstí
Republiky 2/2, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha (dále jen „ČSSZ“)

v řízení o žalobě ze dne 6.6.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.4.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.4.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. ... ze dne 24.1.2018 se zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Františka Bureše na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 6.6.2018 (připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.4.2018 č.j. ..., kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 24.1.2018, jímž

byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 12.1.2018 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.4.2018 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 27.3.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. B, položce 3b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-40% a žalobkyni byla přiznána horní hranice rozpětí, tj. 40%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

2. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsala, přičemž dle ní se žalovaná nevypořádala se všemi jejími námitkami, zejména s konkrétními problémy, které ji omezují v pracovní schopnosti, proto byl nesprávně určen pokles pracovní schopnosti, jelikož ten odpovídá minimálně invaliditě druhého stupně. Rovněž namítala, že posudek lékaře ČSSZ ze dne 27.3.2018 je nesprávný, neúplný a nedostatečný, v průběhu řízení nebyl správně zjištěn skutkový stav, čímž byla zkrácena v právu na spravedlivý proces. Požadovala nové posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 6.4.2018 i rozhodnutí ze dne 24.1.2018 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.1.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 27.3.2018 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. B, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (doba platnosti posudku: trvale).
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 2.7.2018 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za současného stavu trvá na svém rozhodnutí ze dne 6.4.2018. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.4.2018 bylo žalobkyni doručeno dne 11.4.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.10.2018 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, žalobkyně ani její zástupce přítomni nebyli. Z

obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, přičemž změna stupně invalidity byla stanovena dnem 13.11.2017 (neurologickým vyšetřením); doba platnosti (lhůta KLP) stanovena trvale - vzhledem k věku a zdravotnímu stavu žalobkyně není další kontrolní lékařská prohlídka invalidity účelná. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, za jehož rozhodující příčinu považuje shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ asthma bronchiale středně těžkého stupně. Žalobkyně se pro asthma bronchiale léčí dlouhodobě, od roku 1996 byla pro toto onemocnění uznána částečně invalidní. Částečná invalidita byla následně transformována na invaliditu prvního stupně. Onemocnění je dlouhodobě stabilní, při léčbě je ventilační funkce dobrá, bez ventilační poruchy, mívá noční kašel, úlevovou medikaci používá skoro denně. Nález je bez dynamiky při srovnání s předchozími vyšetřeními, proto, PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s posouzením lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly X, oddílu B, položky 3b) přílohy vyhlášky 40%, avšak oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ zohlednila i další zdravotní postižení, která mají rovněž dopad na míru poklesu pracovní schopnosti a limitují žalobkyni ve výkonu soustavné výdělečné činnosti – nejvíce limitující je vertebrogenní algický syndrom bederní páteře, který v poslední době dominuje v subjektivních potížích. Žalobkyně je rovněž limitována těžkou sluchovou oboustrannou poruchou s nutností používat sluchadlo. Na pokles pracovní schopnosti působí i dlouhodobé psychické potíže, úzkostně depresivní porucha, pro kterou je dlouhodobě léčena v psychiatrické ambulanci. Komise proto vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 (odst. 1) citované vyhlášky o 10% na celkových 50%. Dále komise uvedla, že žalobkyně není schopna těžké fyzické práce s nutností nošení a zvedání těžkých břemen, práce trvale ve vynucené poloze, v riziku prochladnutí, v nepříznivých klimatických podmínkách, v prostředí s dráždivými látkami, není schopna práce ve stresových podmínkách, v hlučném prostředí, v nočních směnách; je schopna jen práce fyzicky a psychicky nenáročné v nehlučném prostředí a bezprašném prostředí, je schopna např. lehkých montážních prací vsedě, práce kontrolního charakteru nebo např. práce administrativního charakteru. V pracovní anamnéze má uvedeno, že pracovala i jako fakturantka; je schopna vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu nebo intenzitě, nejlépe o polovinu. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze komisí, jak uvedeno shora.
8. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
9. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
10. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 6.4.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
11. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 9.10.2018 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.4.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.1.2018 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobkyně od 13.11.2017 ke změně invalidity z prvního na druhý stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ

pracoviště Plzeň (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 40%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

12. Po právní moci tohoto rozsudku proto bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobkyně došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byla invalidní pro invaliditu druhého stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 6.4.2018, ale již od 13.11.2017, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 9.10.2018, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 51/2018-40 ze dne 25.1.2019, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Karlovy Vary či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v podání ze dne 24.1.2019 požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč a to za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava věci a seps žaloby) á 1.000,-Kč , tj. 2.000,-Kč, a za 2 režijní paušály á 300,-Kč, tj. 600,-Kč i DPH 21% ve výši 546,-Kč (z částky 2.600,-Kč), neboť je jeho plátcem (připojena kopie rozhodnutí Finančního úřadu v Plzni ze dne 19.7.2012). Nárok je oprávněný, soud proto přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 3.146,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně na účet č. 8436101781/5500, VS 6252210272, ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 25. ledna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně